

Idylliska memoarer

STEPHEN POTTER, känd som litteraturkännare men framför allt som professionell humorist (Life-manship), har utgivit första delen av sina memoarer: *Steps to Immaturity* (Rupert Hart-Davis, 25 sh.). De gäller den nu sextiårige författarens barna- och ungdomsår, 1900—1918, och slutar med att föräldrarna oväntat erbjuder sonen att få sluta på faderns lilla revisorskontor för att studera i Oxford.

Boken är en förälskad och förtjusande skildring av uppväxten i en småborgerlig, konventionell, konservativ miljö — en sådan miljö som ofta beskrivits som tråkig och trångsynt av intellektu-

Löjtnant Potter.

ella utbrytare, men som hos Potter blir en idyll med kärleken mellan föräldrar, barn och släktingar som ljuset i enformigheten och stillheten. Kvällarna och söndagarna i hemmet är för den lilla kretsens tider av lycka; man berättar om vad som hänt, skvallrar en smula, läser Dickens och musicerar, utan ambitioner, anspråk och överdrifter. Religiositet och patriotism är självklara, så självklara att man knappast talar eller ens tänker på saken. Världskriget väcker en smula oro och leder till inskränkningar i livsö-

ringen, men det är en avlägsen sak som inte rubbar rutinen i kärlek, arbete och nöjen.

Inte ens puberteten skakar idyllen. "Min egen familj tillhörde fullt och helt den generation i vilken ingen talade om någonting av det slaget." Då Stephen av kamrater påtvingas en viss sexuell upplysning blev han obehagligt berörd och trodde att de ljög. Då hans kropp förändrades och hans känslor följde med tänkte han att detta "var något speciellt för mig, antagligen något unikt, möjligen orsakat av någon missbildning. Men med vem skulle jag kunna tala om detta? Med mor — omöjligt. Vad angår far, ansåg jag det osannolikt att han någonsin skulle ha hört talas om dessa konstigheter." Läsaren blir övertygad om att den unge Potter verkligen tänkte och kände så.

Potters specialitet som humorist är att avslöja hur vi på alla möjliga och omöjliga sätt söker nå prestige, visa oss överlägsna, "vinna utan att precis fuska". Memoarerna ger en föreställning om hur detta nästan besatta sysslande med livsmannaskap uppstått. Potters föräldrar var inte bara naturligt, utan också medvetet fina och anspråkslösa; de observerade försök — hos sig själva och andra — att hålla sig framme och verka intelligenta och bildade, och deras utan ansträngning burna puritanism gjorde dem kritiska mot sådant bjäfs. Sonen märkte tidigt att han hade anlag för livsmannaskap. Särskilt svårartat framträdde detta då han vid slutet av kriget genomgick militärskola och efter stilleståndet blev löjtnant. Han gjorde sig då löjlig genom att gå omkring i uniform, medan de hemvändande veteranerna så snart

som möjligt återgick till det civila; "hjälten kom linkande från kriget, och här gick jag och stoltserade i min uniform efter den tryggaste militärtjänst som kunde tänkas." Uppfostran och erfarenhet har tydligen smält samman för att göra Potter till moralist i blygsamhetens tecken. Den moralismen präglar också denna högst njutbara memoarbok.

HERBERT TINGSTEN

$\frac{1}{2} - \frac{1}{6}$ 8 stoner. 2 minuter

to

Vo
DEN
afrika
Därme
tiska
visserl
reellt
bildni
sta a
hundr
levt
komp
ning
Trans
miner
under
tade r
mens
av re
lonier
godkä
mente
till er
rande
en sar
boer
till u
typ li
förut
de b
den b
afrika
läggar
mansl
män
förbit
enas
för to
en ly
ral s
ledare
som
dessa
Jag
likna